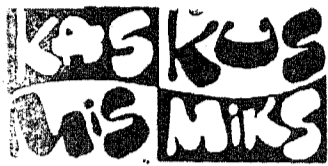

Nr. 3 (809)

Reedel, 23. jaanuaril 1976

XXVII AASTAKAIK

MIS ON SENI OLNUD ISELOOMULIK PRAEGUSELE SESSIOONILE?

Ehitusteaduskonna dekaan dots. LEMBIT JOORITS:

19. jaanuari seisuga oli teaduskonna õppeedukuse protsent 80,6. Kõige parem on olukord neljandal — 91,9%, kõige halvem teisel kursusel — 70,9%.

Raskeim probleem on viiendal kursusel. Kui teistes teaduskondades on seal sajaprotsendiline õppeedukus, siis meil on see siiski suhteliselt madal. Miks? Kõigepealt — väga pingeline õppeplaan üldse: sessioonile pääsemiseks tuleb teha viis arvestust pluss viis kursusetööd ja -projekti. Vähesed jõuavad «puhtalt» eksamiteni. Üks põhjus, miks ei esitata projekte õigel ajal, on projekteerimissaali puudumine ehitusteaduskonnas. Pole ka vastavaid vahendeid. Nii siis ongi, et igaüks teeb tööd, kus ja millal juhtub. See probleem on meil ilmselt ka tulevikus, sest ruumikitsikus on suur.

Ei tule aga asjast niimoodi aru saada, et viies kursus üldse on halb. Vastupidi, tänavu on meil ühed tublimad diplomandid viimase 10 aasta jooksul, on koguni 5–6 kiituse kandidaati.

Sessioon läheneb lõpule

Sügisel komplekteerisime osa esimese kursuse rühmi nõrgemad, osa tugevamad, et õppejõud arvestaksid hindamisel rühma üldist taset. Kuid siiski võrreldakse teaduskonna taset tervikuna ja seega on meil nüüd väga nõrgad ja väga tugevad grupid: E-19 50%, E-12 60%, E-11 96%.

Sajaprotsendiline on neljas kursus: EE-78, EV-71, EK-71.

Ehitustehnoloogia kateedri juhataja dots. HARRI REMMA:

Eksamisessiooni esimesel poolel on kateedris tehtud kaks kolmandikku eksamitest. Tulemustega võime seni rahul olla. Üle 95% eksamineerituist vastas vähemalt rahuldavalt. Loodame, et ka korduseksamid sessiooni lõpuks ära tehakse. Eksamile ei ilmunud umbes 10% üliõpilastest (kes polnud lubatud või olid haiged.)

Elektroonika kateedri juhataja dots. OTTO PIKKOV:

Profileerivates kateedrites kulgeb eksamisessioon üldteoreetilistest kateedritest mõnevõrra erinevalt. Esiteks on eksamineeritavate üliõpilaste hulk suhteliselt väike — selle moodustavad enamasti oma eriala vanemate kursuste üliõpilased. Teiseks, vanemate kursuste üliõpilased on oma kateedri õppejõududele juba hästi tuntud. Paljud neist üliõpilastest võtavad aktiivselt osa kateedri

teaduslikust uurimistööst või osalevad individuaalselt juhendatavas õppe-uurimistöös. Seejärel on oma kateedri üliõpilaste individuaalsed võimed eelnevalt teada, suuremaid üllatusi eksam tavaliselt ei paku. Kolmandaks, vanemate kursuste üliõpilastel on reeglina välja kujunenud huvi oma tulevase eriala vastu, eksamid on aga just erialaainetes. See soodustab tunduvalt materjali omandamist. Neljandaks, vanemate kursuste üliõpilased osalevad kateedri uurimistöös õppejõududega kollegiaalsel tasemel, tunnevad ennast juba mõningal määral teadusliku potentsiaaliga isiksustena, kellel lihtsalt ei ole soliidsed puudulikult ettevalmistununa eksamile minna.

Eeltoodud asjaolud mõjustavad tunduvalt eksamitulemusi profileerivates kateedrites.

Elektroonika kateedris on sessioon alles täies hoos, lõplikud tulemused selguvad hiljem. 19. jaanuaril olid laekunud andmed viie erialaeksami kohta. Rõõmustavad suhteliselt head tulemused: välja on tulnud panna vaid üks mitterahuldav hinne. Eriti tuleks ära märkida tööstuselektroonika eriala viienda kursuse (LE-91) töö tulemusi — kogu rühm sooritas kõik arvestused ja kaitses kursuseprojekti tähtajaliselt ning andis kõik erialaainete eksamid ühegi mitterahuldava hindeta.

ASTA-32

Parteikoosolekul TPI-s, kus arutati NLKP Keskkomitee projekti partei XXV kongressile, otsustati muuhulgas tagada AIS-i (automatiseeritud informatsioonisüsteem) lõplik juurutamine TPI-s lähemate aastate jooksul. Kommentaar otsuse selle punkti juurde AIS-i organiseerimise peavastutajalt, automaatika kateedri õppejõult dots. V. Krachtilt.

▲ MIKS kerkis AIS päevakorda?

Mitte ainult meil TPI-s. Probleem on üleiluline ja ülemaailmne. Tootmine on tänapäeval sedavõrd intensiivistunud, et juhtimise efektiivsuseks on olemasoleva informatsiooni kiire töötlemine hädavajalik. Instituudi juhtijaid huvitab eelkõige info õppeprotsessi, sellest osavõtjate, tulemuste kohta. Praegune olukord (lihtsalt palju pabereid!) ei rahulda.

▲ KUIDAS tegutsesite?

Levinum võimalus on programmide koostamine iga ülesande jaoks eraldi. Kuid see on kulukas ja väga töömahukas, seda enam, et tegelikult on sisuliselt erinevatel ülesannetel infotöötluse seisukohalt sarnaseid aspekte. Julgesime valida teise, perspektiivikama tee: ei hakanud looma mitte AIS-i, vaid tema valmistamiseks vajalikku baassüsteemi. Tagatise raskema tee valikuks andis teadmine, et dots. L. Vöhandu on loonud võimalikku programmeerijate koolkonna, kes on hästi kursis nüüdisaegse programmeerimise ülesannete ja meetoditega. Baassüsteemi loomine on keeruline ja raske, kuid, kord juba loodud, on see rakendatav väga paljude ülesannete lahendamisel. Süsteemi loomisega alustasime 1973. aastal, esimene versioon valmis 1975 ja leidis oma õigsuse põhimõtetel kinnitust sama aasta suvel üliõpilaste vastuvõtu arvestamisel ja selle kohta aruande tegemisel. Katse näitas käte ka puudujäägid, mis peab kõrvaldama tänavu «katuse alla» saav teine versioon.

▲ KES AIS-iga tegelevad?

ASTA-32 (Andmete Salvastamine ja Töötlemine Arvutil) on

projekteerinud ja realiseerinud TPI arvutuskeskuse süsteemprogrammeerijate grupp. Peaprojektöörija: Toomas Mikki. «Vaimne isa» on algusest peale olnud dots. L. Vöhandu. Üldse ulatub AIS-iga tegelejate arv praegu 15-ni (arvutuskeskuse grupp, ÕTO labor). Väga vähe nii suure ülesandega rinda pistmiseks.

▲ JUURUTAMINE?

Selle edu oleneb eelkõige kogu kollektiivi kaasalöömisest. Viimane nõuab teatud ümberõppimist, töö ümberorganiseerimist. Kui seda suudetakse, järgnevad ka tulemused.

▲ Lähemad ülesanded?

Praegu põhiprobleem: info salvastamine kõikide TPI-s õpetatavate ainete kohta, selle alusel õpperühmade ja kateedrite töömahtude arvestamine ja analüüs. Suvel taas vastuvõetavate kontingendini analüüs. Püüame juhendada ka AIS-i loomist TRÜ-s ja TPEDI-s.

▲ Mured?

Ruumid, ruumid, ruumid. Ootame pikisilmi uue arvutuskeskuse valmimist, oluliselt võimsamaid kolmanda põlvkonna arvuteid. Praegune Minsk-32 ei rahulda. Kardame, et suvel vastuvõetavate ajal ei pea praeguse arvutuskeskuse konditsioneerimata õhuga ruumides vastu meie masinad ega inimesed.

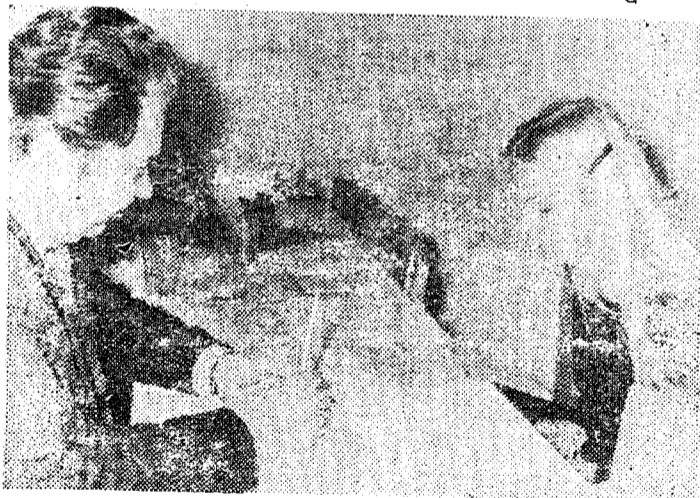
INSTITUUDI NÕUKOGUS

Detsembri lõpus

arutati matemaatika ja majandusmatemaatika kateedrite tööd. Sõna võtsid vastavate kateedrite juhatajad prof. L. Ainola ja dots. K. Allik.

Kateedrite peamine eesmärk on olnud õppeedukuse tõstmine. Tänu meetodikatöö intensiivistamisele on saadud õppeedukuses head näitajad. Tagamaks üliõpilaste ühtlast tööd kogu semestri vältel on kõikidel erialadel olemas nüüd ühtsed tööprogrammid, põhiküsimuste loetelud, süstemaatiliselt kontrollitakse loengukonspekte ja tehakse tunnikontrolle, koostatud ja kirjastatud on ülesannete kogud. Kohustuslikud arvutusgraafilised tööd tagavad üliõpilastele esimesest semestrist alates tutvumise ajakohaste väikearvutitega.

Viimastel aastatel on kandidaativäitekirjad kaitsnud 6 matemaatika kateedri õppejõudu (J. Henno, A. Kivimäki, R. Kolde, H. Käerdi, A. Lõhmus, I. Tammeraid), doktoriväitekirja on kaitsnud M. Levin, kaitsmiseks on esitanud väitekirja V. Arro. Majandusmatemaatika kateedris on väitekirjad kaitsnud P. Tammela ja E. Pungar, kaitsmisele tuleb P. Puusepa töö. Ometigi vajab õppejõudude kvaliteetide tõstmist. (Järg 2. lk.)

* NLKP ajaloo eksam. Hindele «hea» vastas õhtuse osakonna tööstuse planeerimise eriala tudeng Reet Vingel. Matriklisse kirjutab v.-õp. Ants Ruusmann.

* Ettevalmistusaeg kulub teadmiste süstematiseerimiseks ja vastuse konkreetseks ülesehitamiseks. Objektivi ette jäid: (esiplaanil paremalt) Kaja Kelder, Ene Kruus; (tagaosa paremalt) Milli Koidu ja Tiiu Randväli. J. Saare fotod.

Parteikomitees

* TPI parteikomitee 13. jaanuari istungil oli arutlusele TPI rahvakontrolligrupi tegevus ja TPI rahvamaleva aruanne sügissemestril tehtust.

Rahvakontrolligrupi tööst viimase kahe aasta jooksul andis aru U. Tamm. Sõnavõtjad (A. Aarna, A. Talts, E. Uus) märkisid, et rahvakontrolligrupp on instituudis tõhusalt töötanud. Edaspidi tuleks panna põhirõhk meie põhiülesande — spetsialistide väljalaske suurendamise — täitmisele. Senisest suuremat tähelepanu peab pöörama õppedistsipliini tagamisele.

TPI parteikomitee tunnistas rahvakontrolli töö rahuldavaks. Otsustati koordineerida rahvakontrolli tööd kaadriosakonnaga, tösta järelkontrolli efektiivsust, ühiselamute tarbeks moodustada alaline rahvakontrolligrupp, jälgida õppejõudude osa täitmist õppetöö efektiivsuse tõstmisel.

* TPI rahvamaleva tööd ise loomustas I. Pihlak. Instituudi rahvamalevlaste arv küünib 240-ni. Sügissemestril võttis reididest osa 527 TPI töötajat ja üliõpilast vahekorras 1 : 3. Hoiatusi ja märkusi tehti 8 korral rikkujale, jaoskonda toimetati 3. Enesekaitsekursused korraldati 45 inimesele. Tulemused oleksid paremad, kui kõik teaduskonnad võtaksid reididest ühiselt osa. Majandusteaduskond jääb praegu tahaplaanile.

* ELKNÜ TPI komitee sekretär T. Masing tutvustas EÜE 1976. a. tööplaani TPI-d käsit-

levat osa. EÜE 1975. a. suvi oli edukas (TPI kontrollarv 950 ületati 55 võrra, ühe üliõpilase kohta töötati välja 3000 rbl.). 1976. a. plaani täitmine peaks olema samuti jõukohane. Pea- rõhk tootmisplaanide täitmise kõrval pannakse üliõpilaste ideelis-poliitilisele ja kultuur- massilisele tööle.

* Kuulati ära prof. Larini aruanne märksismi-leninismi ülikooli TPI teadusliku kommunismi osakonna tööst 1975/76. õ.-a. sügissemestril. Õppetöö selles osakonnas laabub plaani kohaselt. Kevadsemestril on töö

pingelisem. Vastavalt õppeainetele toimub kevadsemestril 3 arvestust ja 2 eksamit. Kuulajate hulgast paistis mõõdund semestril silma J. Lootus, kes võib ise vabalt esineda loenguga ülikooli kuulajatele.

Osakonna rektoriks kinnitati seeses P. Larini siirdumisega kvalifikatsiooni tõstmisele teadusliku kommunismi kateedri dotsent R. Lumi ja asetäitjaks NLKP ajaloo kateedri õppejõud U. Rukki.

INSTITUUDI NÕUKOGUS

(Algus 1. lk.)

lifikatsioon edasist töstmist.

◆ Ettekande NSV Liidu ja Ungari RV koostöölepingus olevate kõrgõppeasutuste rektorite I konverentsi tulemustest tegi rektor prof. A. Aarna.

◆ Arutati

Töökultuuri ülevaatusel oleme korraldajad tõdenud, et ruumide esteetiliselt kujunemisele pööratakse liiga vähe tähelepanu. Näib, et mida rohkem inimesi ruumi kasutab, seda kõledam see on, seda vähem on mõeldud hubasusele ja ilule.

Mehaanikateaduskonna a/jü.-büroo asus niisugust üksiküksust tasapisi murdma. Kõigepealt muretsesime teaduskonna igale allasutusele korralduslikult raamitud ja klaasitud graafilise lehe.

KÕRGE TOOTMISKULTUURI JA TÖÖ ORGANISEERIMISE EEST

Sellealane sotsialistlik võistlus 1975. a. sügissemestril viidi läbi kahes etapis: teaduskondade ja allüksuste sisese ning teaduskondade vahelise võistlusena.

Komisjonid hindasid ruumide puhtust, ohutustehnika, nõuete täitmist, töökohtade ratsionaalsust, organiseerimist, ruumide kujundamist jms. Parimad kateedrid olid graafika, poliitilise ökonomia, automaatika, töidainete tehnoloogia, informatsiooni töötlemise, sanitaartechnika, metallide tehnoloogia ja elektrienergia kateeder. Problemlaboratooriumidest oli parim tööstusliku soojusenergeetika laboratoorium, isemajandavatest osakondadest trüki- ja kirjastusosakond ja administratiivsetest osakondadest raamatukogu. Halvimad kateed-

KAUGÕPPETEADUSKONNA tööd.

Ettekanne oli dekaan dots. R. Talvikult, kaasettekanne kontrollkomisjoni esimehelt dots. E. Soonurmelt. Märjiti, et viimase kolme aasta jooksul on õppetöö korralduse parandamiseks mõndaigi tehtud: ümber korraldatud dekaanaadi struktuur ja asjaajamine, esimesel kolmel kursusel on nüüd vahesessioonid ja vanematel kursustel sissejuhatavad sessioonid, loengutunde

IGAV ON OLLA ILUTA...

Nii loodame saavutada arusaamist, et kujunduskõhvimuste lahendamise ka oma initsiaalidel ja oma maitsel järgi vajab ainult veidi ettevõtlikkust.

Soetasime teaduskonnale ka Richard Uutmaa värvika akvaarilli «Meri» ja panime selle välja auhinna aasta parima töökultuuriga allasutusele. Rändauhinna lugesime ta eriti loo-

maht on viidud õppeplaanides ettenähtud tasemele, on korraldatud õppe-metoodilised materjalid jms. Tugevam on side asutuste ja ettevõtetega, täidetud vastuvõtuplaan, tõusnud õppe-õppedukus, suurenenud lõpetajate arv. Kuid endiselt on mureks siiski suur väljalangevus ja kursusekordajate arv. Nende puuduste kaotamine sai esmarõhu ka nõukogu otsuses kaugõppeteaduskonna töö edasise tõhustamise kohta.

tuses suurendada selle kunstikasvatustöö kasutegurit. Pidevalt ühes ruumis rippuva pildiga harjutakse ning teda ei panda varsti tähele, koha vahetamisel peaks pilt aga jälle olema uus ja huvitav.

«Mere» sai selleks aastaks metallide tehnoloogia kateeder. Mehaanikateaduskonna a/jü.-büroo

Elektroenergeetikateaduskonnas on ruumide kujundamisse suhtunud tõelise peremehetundega. Kuigi ruumid on vanad, on ühtse kujundusega saavutatud hea üldmulje.

Keemiateaduskonna viimasele kohale jäämist põhjustas peamiselt koridoride kasutamine laoruumidena.

Kõige suuremaks valulapseks on suisetajad — suisetatakse selleks mitte ettenähtud kohtades, ei kasutata prügikaste.

Kohati jätab soovida Mustamäe õppekorvuste koridoride valgustus.

Kõrge tootmiskultuuri ja töö organiseerimise eest peetava sotsialistliku võistluse tulemusel lähevad ekspertühinguna arvesse üleinstituudilises sotsialistlikus võistluses.

U. NIINE

Silmaringiks

Igas Soome ülikoolis on üliõpilasliit, kuhu kuuluvad kõik üliõpilased.

Rahvuslikus organisatsioonis, Soome Üliõpilaste Riiklikus Liidus (SYL) on praegu 27 algorganisatsiooni. Suurim neist on Helsingi ülikooli organisatsioon, mis hõlmab 22 000 üliõpilast. Üliõpilaste peamiseks ülesandeks on oma liikmete sotsiaalse ja majandusliku külje eest hoolitsemine, aga ka ülikoolisisesse demokraatia eest peetava võitluse koordineerimine. Organisatsiooniliselt sarnanevad kõik liidud üksteisele. Igapäev on 30-st kuni 60-st esindajast koosnev üliõpilaste nõukogu, mis on valitud üldistel valimistel üheks semestriks. Need nõukogud nimetavad täidesaatvad komiteed kas üheks semestriks või kindlaks perioodiks. Komiteed on tavaliselt kümme kuni kakskümmend liiget, sõltuvalt vastava liidu suurusest. Need kaks organit määravad ametisse ülejäänud komiteed ja teenistajad. Üldistele valimistele, kus selguvad üliõpilaste nõukogu liikmed, on hakatud omistama üha enam poliitilist tähtsust.

Vanimad üliõpilasteorganisatsioonid olid rahvuslikkusele pühinevad. Algselt olid nad mõeldud kindlastest maakohadest pärinevatele üliõpilastele. Praegu võib selliseid organisatsioone leida ainult vanemates ülikoolides. Veel kuni kuuekümnendate aastate keskpaigani oli neil üliõpilaste liitudes suur mõju.

Sellised provintslikkusele pühinevad organisatsioonid on vist kõige muutlikumad üliõpilasteorganisatsioonide seas üldse. See tähendab aga, et sageli

ÜLIÕPILASLIIDUD SOOMES

puudub neil kindel eesmärk. Osaliselt on just see taoliste organisatsioonide järkjärgulise languse põhjuseks. Viimasel ajal on nende peamiseks ülesanneteks olnud meelelahutus, olmeteenindus (ühiselamud, selvekohvikud, restorandid, raamatukogud, antiikkeelte õpetamine). Taoliste organisatsioonide edasise eksisteerimise otstarbekus on väga kahtlane. Esimest kahte funktsiooni täidab vastava üliõpilaste liidu kultuurialane tegevus, kolmandat nii kohalik üliõpilaste liit kui ka SYL. Seega puudub vajadus jagada ülesandeid kahe vahel. Kõige tugevamad on rahvusorganisatsioonid olnud Helsingis, kuid ka seal muutuvad nad järkjärgult ajaloolisteks klubideks, maakonna kultuurühinguteks või salajasteks seltsideks. Tõenäoliselt tabab sama saatus kõiki neid organisatsioone: nad kas kujundatakse ümber või kaovad.

Seevastu teaduskondade ühingu, mis koosnevad ainult teatud kindla teaduskonna üliõpilastest, muutuvad järjest tugevamaks. Need on nagu miniatuursed ametiühingud, mis kontsentreeruvad kindlatele, teaduskonnas esindatud aladele. Loomulikult on kõigis üliõpilaste liitudes arvukalt ka teistsuguseid üliõpilasteorganisatsioone. Eraldi grupi moodustavad poliitilised ühingu, mis on sageli ainult osa mingist poliitilisest parteist. Kõigi eelduste põhjal hakkavad just poliitilised ühingu üliõpilaste liitudes mõju avaldama, ja seda nii eraldi liitudes kui ka terve riigi ulatuses.

Kogumikust «Finland and its Students» tõlkinud ÜLO KONTOR

Kehakultuuri ja sporti saab propageerida mitmeti, sealhulgas ka kirjanduse abil. «Tallinna Polütehnikuga» on TPI-l selleks olemas soodsad võimalused, mida paraku oleme võrdlemisi tagasihoidlikult kasutanud. «TP» veergudel avaldatavate kehakultuurialaste kirjutiste hulgas domineerivad põhiliselt operatiivse iseloomuga sõnumid. Informatsioonilikkana on viimased muidugi omal kohal. Kuid meie üliõpilaste ja töötajate kehalise kasvatuse ja spordialase silmaringi avardamiseks sellest üksi ei piisa.

Kokkuleppel «TP» toimetusega otsustas Spordiklubi avada alanud olümpia-aastal uue spordirubriigi, mille ülesandeks oleks üks kord kuus avaldada tõsisemat laadi kirjutisi kehakultuuri ja spordi vallast. Teemaatika võiks meie arvates olla üsna avar ja haarata järgmisi probleeme:

- Kehaline kasvatuse ja sport nüüdise ja ühiskonnas;
- terviselise eluviiside propageerimine;
- praktilised nõuanded iseseisvaks sportimiseks;
- olümpialikkumise ajalugu, probleemid, tendentsid, OM-80;
- TPI kehakultuurilist ABC (teoreetilise-metoodilised nõuanded);
- instituudisises kehalise kasvatuse ja sporditöö edendamine (paremate kollektiivide ja aktivistide töökogemuste vahetamine, uute arengusuundade tutvustamine jms.).

Uue spordirubriigi avab tänases lehes v.-õp. Hugo Kaselaan kirjutisega talioolümpia. Sündmustega Innsbruckist aitab asjast huvitatuid kõige paremini kursis olla kindlasti «Spordileht», kust on leida ka võistluste ajakava.

Spordiklubi juhatus koos «TP» toimetusega loodab lehelugejate aktiivset kaasalöömist uue spordirubriigi varustamisel huvitavate ja sisukate materjalidega. Ja veel: elluastujale pole veel sobivat nime leitud. Ehk aitavad lugejad siingi meid häda vältida. Oma ettepanekud palume saata 12. veebruarini «TP» toimetusse. Võitjale vaevatasuks mälestuse. TPI Spordiklubi juhatuses esimees

VLADIMIR BAZANOV

INNSBRUCKI KÜNNISEL

Aukoht loendamatu rahvusvaheliste kohtumiste ahelas jääb olümpiamängudele.

Aeg lendab kiiresti. Justkui hiljaaegu, tegelikult hoopis aastasin tagasi oli Innsbruckis maailma suur talispordipidu, mille mitteametlikus arvestuses võitis ülekaalukalt NSVL 162 punktiga Norra (89,5), Saksamaa ühendatud võistkonna (80), Austria, Soome, Rootsi ja teiste riikide ees. 1964. a. talioolümpiamängudel said ka Eesti spordialaloo erilise kaalu, sest tõi ju Ants Antson meie vabariiki esimese ja seni ka ainsaks jäanud talimängude kuldmedali 1500 m kiirusutamises. Talle omistati Nõukogude Liidu teenelise meistersportlase nimetus, veidi hiljem tunnustati ta ka 1964. a. maailma parimaks — selle märgiks oli omaaegse uisukorvifööri Oscar Mathiseni auhind. Juba oma tippvormi minetanud Antson tegi neli aastat hiljem kaasa ka Grenoble'i talioolümpiamängudel, jäi 1500 meetris kahe teistkümnendaks, kuigi aeg 2:07,2 oli parem kui Tiroomi pealinnas (2:10,3).

Eesti sportlastest on talioolümpiamängudel esinenud veel Vello Kaaristo murdmaasuusatamises 1935. a. Garmisch-Partenkirchenis, kus ta sai 18 km-s 30. ja 50 km-s 23. koha. Neid olümpiasuusatamisi pole Eesti murdmaasuusatajad seni suutnud ületada. Samadest talimängudest võtsid osa ka A Mitt kiirusutamises,

Innsbruck, 4.—15. veebruar 1976

H. Michelson ja E. Hiip iluuisutamises, kuid ilma märkimisväärse eduta.

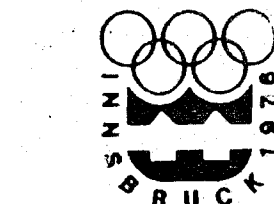
1956. aastal Cortina d'Ampezzo talioolümpiamängudel debüteerinud NSV Liidu esindusse kuulus tallinlane Uno Kajak, kes 39 kahevõistlejast tuli 409,1 punktiga 26. kohale (hüpped 64,5 ja 66,5 m; 15 km aeg 1:00,48). Kuldmedali viis fjordidemaale Sverre Stenersen, kogudes 455 punkti (73 ja 74; 56,18).

Aastaid hiljem, kui 1956. a. NSV Liidu meister Uno Kajak juba «Kalevis» treenerina töötas, tunnistas ta olümpiat meenutades: «Lihtsalt roheline olin. Cortinas oli selline pabim sees, et ööd läbi ei tulnud sõba silmale. Oleks praegune aru ja tollane vorm!»

Kaksteist aastat hiljem võistles Grenoble'is Otepäält sirgunud 22-aastane Tõnu Haljand, kes lõpetas kahevõistlejate estiosina 412,68 punktiga (68,5 ja 70 m; 50:45,5). Kuldmedal kuulus Frans Kellerile (SDV) 449,04 punktiga, tänu eelkõige suurele paremusel suusahüpetes (73 ja 77,5 m).

Tõnu Haljand ei jäänud Grenoble'is edavatutuga rahule. Neli pikka aastat raugematu innuga harjutades jõudis ta oma elu tippvormi vahetult enne Sapporo olümpiamänge, olles meie maa koondise lootus. Siis murdis gripp mehe maha. Teiste tee viis Sapporosse, Haljandil koju tagasi. 1973. aastal võitis Haljand NSV Liidu meistrikulka kahevõistluses, kuid see medal on vaevalt võrreldav olümpiamedalliga.

Nüüd püüvad Tiroomi mägedesse hoopis nooremad. Nõuko-

gudema suusakorvifööri Alevtina ja Pavel Koltšiniga poeg Fjodor, kes on kasvanud Otepääl, lõpetanud seal keskkooli, mõõdu-ud sügisest TRÜ kehakultuuriteaduskonna üliõpilane, on arvatud eelmisel talvel saavutatul põhjal (võitis üleüldised noorte esivõistlused ja juunioride hõbemedali) Innsbrucki talimängudele pretendeerijaks.

Varem pretendeerinud ja ROK-i valitud USA üks talispordikeskusi Denver loobus mängudest. Nii võitis Innsbruck teist korda suurvõistluse ettevalmistamise ja läbiviimisega kaasneva oma õlgadele ja piilab teha kõik võimaliku. Tänavu 742-aastaseks saavat 115 000 elanikuga Tiroomi pealinn Innsbrucki kutsutakse Alpeide päriliks. Doonau lisajõe Inni alpiorus merepinna 528 m kõrgusel paiknevast olümpialinnast viivad teed Itaaliasse, Sveitsi, Saksa FV-sse. Raudteel võib sõita Rooma, Pariisi, Zürichisse, Müncheni ja mujale. Tänapäeval on Innsbruck eelkõige talikuurort, kus on peetud lisaks 1964. a.

talioolümpiamängudele MM-võistlusi laskesuusatamises, kiirusutamises, kelgutamises, bobisõidus, samuti MK-võistlusi mäesuusatamises ja turneesid suusahüpetes.

Seekordse olümpiatule süütaimise au kuulub Christl Haasile ja Josef Feistmantlile. Haas võitis tosin aastat tagasi Innsbrucki talioolümpiamängudel kiirusutamise, Feistmantl parris kulla koos Manfred Stengliga kahesel kelgul. Feistmantl süütab olümpiatule 1976. a. urnis ja ulatab siis tõrviku Haasile, kes paneb tule loitma ka 1964. a. urnis. «See on suur au!» ütles Christl Haas. «Võtan seda kui autasu kõigi loobumiste eest tippspordi nimel.»

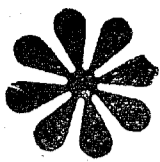
Kõik talispordialasid viljelevad maad on uueks etteasteks valmistunud põhjalikumalt kui kunagi varem.

Olümpiamängudel on omad kangelased. Teatavasti oli Innsbrucki kangelannaks nõukogude kiirusutaja Liidia Skoblikova nelja kuldmedaliga, Grenoble'is Prantsusmaa mäesuusatataja Jean-Claude Killy, kel õnnestus kolme kuldmedali võitmisega mäesuusatamises korrata Toni Sailer'i triumfi 20 aastat tagasi Cortina d'Ampezzos. Neli aastat tagasi Sapporos oli IX talimängudel tähelepanu keskpunktis Galina Kulakova.

Kes astuvad võitjate pjedestale tänavu Innsbruckis, kellest saab XII talioolümpiamängude kangelane, seda näitavad eelseisvad kaksteist päeva. Mida rohkem sitkeid noori ühel või teisel maal sirgub, seda suuremaid väljawaateid omab see maa Tiroomis. See on spordielu paratamatus.

HUGO KASELAAN
kehalise kasvatuse kateedri v.-õp.

Killud Neevalinnast

Taas Leningrad. Ma võin olla siin käinud üks, kaks, kolm ja rohkemgi korda ja ma tahan ikka ja jälle tagasi tulla. Püüan endasse ahmida võimalikult kõike, mida silmaga näen, kõrvaga kuulen, igal sammul tunnen — see ongi vist suurlinna hõng, mille tajumiseks olen end ette valmistanud, kuid mis siiski kuidagi ootamatult tabab ja silmapilkselt endaga arvestama sunnib.

Majad, lossid, kirikud, sillad. Ehituskunsti pärlid.

Ja inimesed — tötlükud, toimekad, tarmukad. Leningradlased, neevalinlased, miljonilised, suurlinlased. Neli miljonit, kelle hulka meie, paarikümneend nädalalõpuveetjat Tallinnast, lihtsalt ära kaome. Kuhu? Noh, see on juba igaihe enda teha.

* MUIGED *

Kes poodi, kes baari, kes hotelli. Inimeste isesuguseid tahtmisi ei jõua ära imestada. Kui räägid kavatsusest Leningradi sõita, siis küsitakse kerge ironiaga: kas kultuurilis-kaubanduslikule ekskursioonile? Tõepoolest, kes soovib sibulaid, kes kompotte, keda huvitavad lühikesed nailonlõukud, keda krimp-leen ja konservid. Kes seisib poola šampooni sabas, kes tšehhi kingade järjekorras. Päril ilma ei jäänud vist keegi, aga selleks tuli kaks päeva ringi rahmeldada, uksest sisse ja välja, ühe leti eest teise ette, jättes vahele isegi söögikorrad, rääkimata muuseumidest.

Tuleb tunnustada, et väga paljusid ekskursante-turiste on valanud ostmis-, saamis- ja hankimiskirg, mis kõik muu varjutab. Aga ometi on võimalik (ikkagi Leningrad!) ju veel teist laadi tundmisi esile kutsuda, ja selleks andsid põhjust suurepärased

* ELAMUSED *

Kõigepealt VENE MUUSEUM.

Kui giid seda eelnevalt tutvustades kiitis ja koguni Ermitaažiga võrdles, küllap mõttes siis igaiüks: nojah, ta peab ju nii rääkima, Ermitaaži ei saa lihtsalt sisse, nüüd tuleb meid justkui lohutada ja me pikaks veninud nügusid ja mõningast pettumust kompenseerida. Olgu see siis pealegi Vene muuseum.

Mida seal aga nägime, pani ahhetama kõige külmaverelise-magi inimese ja maalikunsti suhtes seni ükskõiksegi. Olin seni end parajalt tasakaalukaks inimeseks pidanud, kes ei suuda esimesel pilgul millestki kohe vaimustusse sattuda, kuid nüüd tuli isegi enese ees käed üles tõsta.

Aivazovski ja Brüllow. Üks saal tervenisti nende pävalt. Käid ühe maali eest teise ette, alustad uuesti, vaatad lähemalt ja kaugemalt, tunned, et pea hakkab ringi käima ja suu vajub ammuli. Kuskilt mälusopist tuleb ka midagi meelde, tõesti — on nagu kuulnud teosest «Üheksas laine» ja üldse kõlab tuttavlikult väljend Aivazovski mereaalid, aga mida võr-ratut nad endast tegelikult kujutavad, selles peab küll igaiüks ise veendumusele jõudma.

JAAPANI VARIETEE EHK «TÜDRUKUD TAKARADZUKIST»

Jaapani linnakeses Takaradzuki avati 1925. aastal tolle aja kohta ennekuulmatu suurusega teater — 4000 kohta. Teatri avamise tingis Takaradzuki revüütrupi haruldane edu. Trupp moodustati 1914. aastal samas linnas ja on huvitav selle poolest, et ta koosneb ainult neidudest. Praeguseks ajaks on ta suurim omataoline Jaapanis. Kollektiivi kuulub 700 inimest. Põhisaks on 400 näitlejatri, kes on läbi teinud nõutavad eksamid ja professionaalse ettevalmistuse. On oma 70-liikme-

line orkester, peale selle koreograafid, režissöörid, lavatöölised, grimmeerijad, juuksurid jne.

Revüüteatri repertuaaris on traditsioonilised jaapani rahvatantsud ja -mängud, kaasaegsed tantsud ja laulud (ka rahvusvahelised), muusikalised komöödiad ja operetid. Trupi edule aitavad kahtlemata kaasa müüdisaegne lavatehnika, luksuslikud dekoratsioonid, kostüümid ja loomulikult esinejate kõrge meisterlikkus ja võluvus.

Neiud Takaradzukist on tõesti tütarlapsed, mehele minnes lahkuvad nad ansamblist ja pühendavad end perekonnale. Vaid eriti silmapaistvad näitlejatarid jätkavad esinemisi kinos, televisioonis, muusikateatrites.

Et grupi etendus võib tore olla, sellega olime küll arvestanud, aga et ta nii suurepärase mulje jätab, ei osanud me arvata. Suurepärase nimelt just nüüsguses mõttes — laul 50 kena noort jaapanlannat, liikuvad ja vilkuvad, säravad ja sätenavad kostüümid, vahelduvad varjud ja silmipimestav helk. Akki on kogu nelja tuhande kohaline «Oktjabrski» saal täis langevaid valgustäppe ja -triipe, mida kiirgab kristallgloobus. Seda kõike saadab muusika — esimeses osas idamaine, teises praegu üle maailma populaarsed viisid ja silme ees on pidevalt värvid, värvid, ja veel kord värvid...

Võib-olla ütleb midagi ka see fakt, et kontserdisaali poole liikudes küsiti juba kaks kvartalit varem, kas meil ei juhtu olema üleliigset piletit.

Muidugi ei jätnud me käimata ka Iisakus, Peeter Paulis, Piskarjovka ja Zooloogiamuuseumis, kuid neid on küllalt paljud ise näinud ja oma silm öeldakse see kõikse suurem kuningas olevat. Näisiis — sõidame Leningradi, eks!

URMI REINDE

MEMUAAR

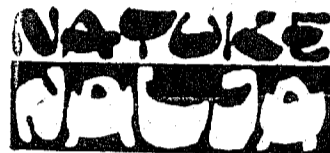
Möödunud aasta septembris öeldi mulle: «Ole hea, kirjuta värske tudengina sisseastumiseksamitest.» Ma ei tea, mida teie oleksite teinud, aga mina küll natuke (või veidi rohkem) ehmusin. Eks midagi sai ikka paberile pandud ka ja isegi trükiti ära.

Sellest ajast on palju merd vette voolanud ja semestergi möödunud. Nii saabuski see kohutav uus aasta. Ärge ainult väiesti aru saage. Mul ei ole midagi aasta 1976 vastu, sest sellega lõppes naisteasta (õnn kaasa!) ja algas meeste sajand. Vahepeal räägiti küll, et naisteastat pikendatakse kahe kuu võrra, aga see oli bluff. Ega naiste kohta või midagi halba öelda, eriti nende kuudes, sest muidu võin tagatipuks veel vanapoisikski jääda, või mis veelgi hullem, mõni abiellub minuga sellepärast, et mulle kätte maksta. Nüüd kaldusin küll teemast kõr-

vale, uus aasta oli nimelt kohutav selle poolest, et ta algus langetas kokku sessiga. Kui semestri jooksul jätsid veel teinekord midagi vaatamata, siis nüüd tuleb õppimise kallale astuda kohe kahe käega. Aega tuleb näpistada öötundidestki, kuid ega suures närvinges und tulegi. Eri-lise naudinguga lähed magama ja lased viisteist tundi järjest «nurru» pärast eksamit. Kauem magada ei saagi, sest järgmine eksam ootab. Eks te tea isegi, sest teigi on juba möödus esimesed õnnestumised ja ebaõnnestumised. Viimaste all ma ei mõtle mitte läbikukkumist, vaid seda, et tahtsid viit, aga professor pani nelja.

Kuid nüüd olen juba küllalt pikalt kirjutanud ja ega aega raisata ole, sest homme on... (ja siin väike mõistatus: mis on h o m m e?).

ANTON VAIK

Kilde kuulsustest

HUGO

Kord reisib Victor Hugo Prei-simaale.
«Millega te tegelete?» küsis piiril sandarm ankeeti täites.
«Ma kirjutan.»
«Ma küsin, millega te endale elatust teenite?»
«Sulega.»
Sandarm kirjutas: Hugo, sulekaupmees.

TALMA

Tuntud prantsuse näitleja Talma oli kord kohtus tunnista-jaks. Enda kohta andmeid andes ütles ta end olevat maailma pa-rima näitleja. Keegi tema sõp-radest noomis teda uhkustamise pärast. Talma vastas:
«Mul endalgi oli häbi nii rää-kida, kuid polnud pääsu — kõ-nelesin ju vande all.»

* * *
«Kujuta ette, sel ööl tassis re-bane kõik mu kanad ära.»
«Aga su koer?»
«Koera peale ta halastas.»

* * *
«Halloo, kallis! Ma sain ame-tikõrgendust ja võtsin loteriil auto. Oled sa nüüd nõus minuga abielluma?»
«Oo-jaa, muidugi! Aga... kes kõneleb?»

* * *
«Tead, kallis, ma kuidagi ei tahaks nende Schmidtide juur-de külla minna.»
«Mina ka. Aga kui ma ainult kujutan ette nende rõõmu meie puudumisest, siis on selge, et minema ikkagi peab.»

* * *
«Poiss, mis sa seal puu otsas teed?»
«Vaadake, onu, üks teie õun kukkus maha, ma püüan teda tagasi riputada.»

Tõnu Kuuse päevikust

24. august 1975. a. Hurraa! Olen nimekirjas! Tähendab, olen üliõpilane. Saadan kohe mamp-sile telegrammi. Hoiatasin teda juba aegsasti, et hoidku alles kõik minu suurkoolist saadetud kirjad ja muud dokumendid. Kui kümne aasta pärast tulevad pioneerid meie põlevkivibassei-nist sirgunud suurmehe eluloo-lisi andmeid koguma, siis mem-mel on, mida näidata. Mõne kirja võib ju kooli muuseumile ära anda.

Alles täna õhtul märkas, et mul pole kaugeltki üliõpilase väljumust. Sai ju järjest tuubitud ega polnud mahti väljanägemisele tähelepanu pöörata. Meie õpad olid kõik vanamoelised juuste ja riietuse suhtes. Kodus kordas mamps samuti nende juttu. Nüüd aga kiiremas korras abinõud tarvitusele! Juuksed on siin enamusel pealinna noor-meestel pikemad kui mõnel meie linna tüdrukul. Ja kui uhked habemed on vanema kursuse tudengitel! Ma veel ei tea, mis kiirrendaks juuksekasvu. Kindlasti uurin järele.

1. september. Vahepeal sai kodus käidud. Täna oli muide au-las pidulik aktus. Ei, nende ja-lanõudega ei julge ma enam ku-hugi minna. Ühika seintel on kuulutusi importasjade paku-misega. Oleks keegi ka platvor-me pakkunud. Emme antud ra-ha hoian uute kingade jaoks.

8. september. Kes otsib, see leiab. Sain kingad. Tald on hästi massiivne ja number just minu oma. Nüüd olen selle pikkade lokiidega Vello üle trumpanud.

14. september. Täna ütles mulle

rühmavanem, et dekanaadis ole-vat ma puudujate kirjas.

15. september. Juhtus piinlik lugu. Anne ja Ulvi pakkusid si-garetti, mina pidin aga harju-muse kohaselt keelduma. Tuleb hakata kõvasti harjutama. Vas-tik on, suitsetamine minule millegipärast sugugi ei istu, aga peab, mis tudeng ma muidu olen.

2. oktoober. Mampsilt sain ra-hakaardi. Küsib veel, et kas sul, poja, on suurkoolis raske. Kes-kkoolis oli küll raskusi, aga siin ei ole elul midagi viga. Ma taht-sin seda kanaarikollast soome jopet osta, aga üks Pärnu poiss jõudis minust ette.

3. oktoober. Täna läheme Mardiga «Virusse». «Kännu Ku-kes» on kui palju käidud, aga grillbaari pole veel saanud. Võib kadestada Tallinna poisse-tü-drukuid, kellele kohvikute ukssed alati lahti olnud. Meil põlevki-vilinnas pole ühtki kihvti mee-lelahutuse paika (nagu «Virus» näiteks).

4. oktoober. Täna kutsus rüh-majuhendaja mind ja Peetri oma jutule. See onu manitseb (viisakalt) loengutelt puudumis-te pärast.

12. oktoober. Stipist jäeti minc ilma — puudumiste pärast.

22. oktoober. Juuksed kasva-vad pagana aeglaselt. Ulvi kee-rutab mesimagusalt selle lokkis-juukselise Vello ümber. Otsu-tasin lokid pähe teha. «Tallin-na Polütehnikus» kirjutati tu-

dengite omast spetsjuuksurist. Olevat veel Soomes või Rootsis eriväljaõppel käinud. Kui poi-sid homme loengule lähevad, käin juuksuri juures ära. Ehk saab ka minu sililpeast Vello-taolise kräsupea teha.

25. oktoober. See juuksur! uks on ka ühtlugu kinni.

2. november. Täna kutsus dekaan mind välja. Tuleb end tõsiselt kokku võtta. Nüüd hak-kan küll korralikult loengutel käima.

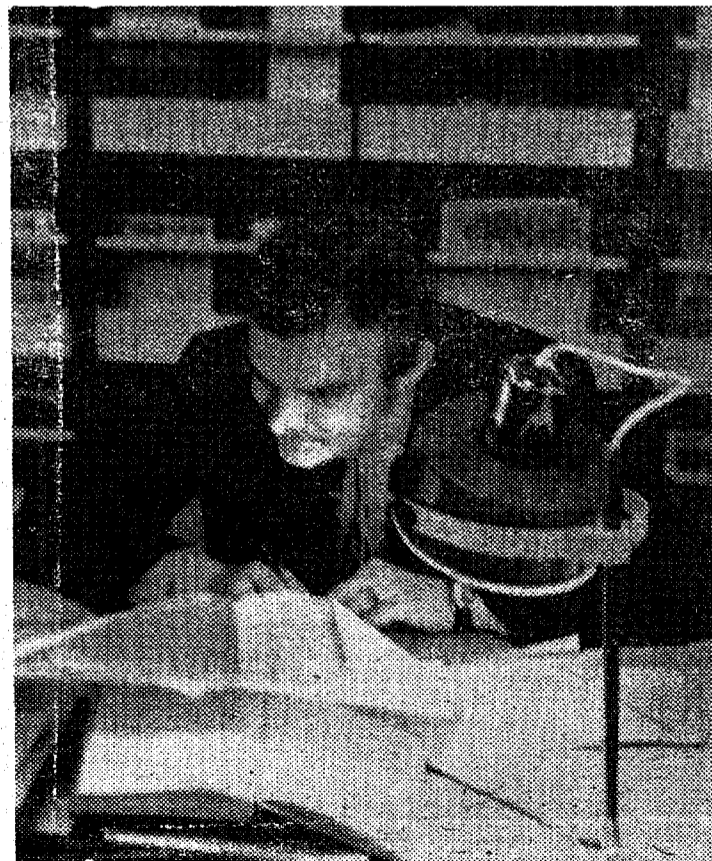
1. detsember. Öpin. Kolmes aines on kaitsmata tööd ja kõr-gemas matis kaks järeltööd. Kui kõvasti rühmata, küll siis maha saan.

Muide, lokid on mul nüüd peas. Päril teine asi kohe. Aga Ulvi ei pane nagu tähelegi, kir-jutab muudkui ilusaid kons-pek-te.

31. detsember. Arvestuste nä-dalad möödusid liiga kiiresti. Minu õpinguraamat jäi puhtaks. Kas ei lastagi eksameid tege-ma? Ei või olla! Aga ma ju öpin!

2. jaanuar. 1976. a. Eksmatt. Mul pole raha kojusõiduks. Leidsin ühikast mõned tühjajad pudelid. Võib-olla laenab Mart rubla. Kui võtaks pileti ainult Tapani. Balti jaamas kohtasin pikajuukselist Vellot. Tuleb väl-ja, et meil on temaga üks tee, pealegi sõidame juhtumisi koju ühes vagunis.

Tõnu päevikut sirvis
LUDMILLA GOLOVKOVA

● Opikud ja konspektid, veel kord konspektid ja õpikud — homme on sessi viimane päev!

I. V. ПОДМОГИЛЬНЫЙ

В 1962 году заочно закончил исторический факультет Тартуского Государственного Университета. После демобилизации работал преподавателем в 14-й средней школе города Таллин.

С 1972 года работал старшим преподавателем, а затем начальником курса Гражданской обороны ТПИ.

Основная служебная деятельность И. В. Подмогильного связана со службой в Пограничных войсках, где он прошел путь от рядового пограничника до подполковника.

И. В. Подмогильный пользовался большим и заслуженным авторитетом среди личного состава пограничников, а так же среди преподавателей и всего личного состава военной кафедры ТПИ. Он проводил большую работу по воспитанию молодых кадров, как в Пограничных войсках, так и в ТПИ, постоянно заботился о их высокой подготовке.

Память об Иване Васильевиче Подмогильном, замечательном пограничнике, а в последующем руководителе курса Гражданской обороны военной кафедры института навсегда сохраняется у всех, кто его знал и вместе с ним служил и работал.

ГРУППА ТОВАРИЩЕЙ.

14 января скоропостижно, безвременно скончался подполковник запаса, член КПСС, начальник курса Гражданской обороны, старший преподаватель ТПИ Иван Васильевич Подмогильный.

И. В. Подмогильный родился 25 мая 1920 года в селе Сегнаевка Шполянского района, Черкасской области. С 1940 года по 1967 год служил в пограничных войсках на различных должностях. За добросовестную службу Советской Родине был награжден орденами и медалями Союза ССР.

Teatriklubi käis Tartus

«Madame Butterfly'd» on varem lavastatud «Estonias» ja nähtud ka kinolinal. Mõõdunud aasta viimastel päevadel esietendus see «Vanemuises». Esietendust külastas ka meie teatriklubi.

Operi «Työ-Työ-san» ehk «Madame Butterfly» kirjutas Giacomo Puccini 1904. aastal. See tundejõuline ja väga lüüriline draama kuulub helilooja parimate teoste hulka.

«Madame Butterfly» on lugu jaapani noore naise õnnestumise ja abielust USA mereväeleitnant Pinkertoniga. Pinkertoni osas esines väga õnnestunud ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk. Meisterlikuks võib pidada ka Tõnis Uibo osatäitmist (USA konsul Nagasaki). Kahju, et paljude laulude tekstid läksid kaduma. Oleme harjunud selliste kõrgetasemeliste lauljatega nagu H. Krumm, A. Kaal ja M. Palm ja nendega võrreldes jäid hääled siiski nõrgaks.

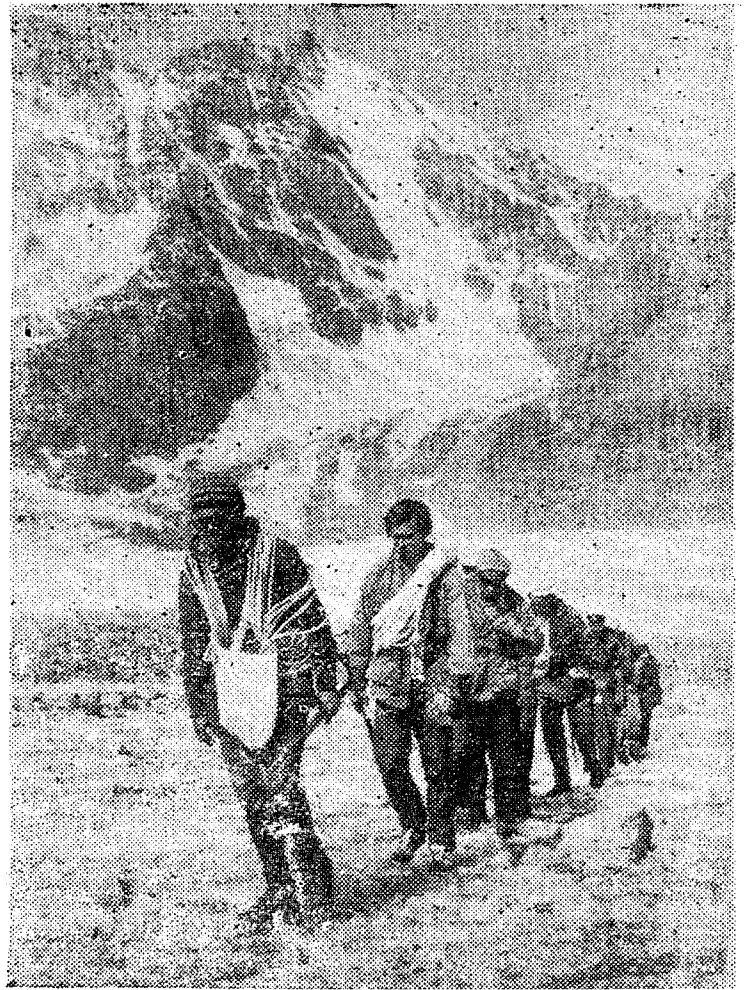
Vaatajate südamed võitis täielikult paariaastane pikkade helledate juustega poisike, kes mängis toredasti Mure'i, Työ-Työ-sani kolmeaastast poega.

«Vanemuise» lavastust võib pidada kordalainuks. ENSV teeneline kunstnik Ülo Vilimaa, keda tunneme kui ballettide lavastajat, oli seegi kord (operi!) oma töö teinud vägagi huvitava. Eriti meeldiv ja jaapanipärane oli ENSV teenelise kunstniku Meeli Säre lavakujundus, mis lõi sobiva meeleolu ja aitas palju kaasa kogu lavastuse õnnestumisele. Oskuslikult oli kasutatud pöördlava.

Sügava mulje jättis teise vaastuse teise pildi alguse orkestrisisejuhatus, mis oma dramatisemiga ennustab saatuslikku lõpu. Sadamasse on saabunud USA laev, millel teenib Pinkerton. Terve öö ootab Butterfly meest, ja kui too lõpuks tuleb, siis koos oma uue, ameeriklannast abikaasa Kate'ga. Heitumisele ja meeleheitele järgneb hästi lauldud Butterfly arioso «Oo ta, kelle taeva heldus...», täis rahu ja ootusekindlust. Noort ja õrna jaapanlannat mängis sellel etendusel Silvia Vestman.

Puccini operid on väga väljendusrikkad ja mitmekülgsed. Muljet avaldasid muusikas kasutatud mõningad originaalsed jaapani meloodiad, mis omapäraselt ja meeleoluga sobivalt põimuvad operi kui tervikuga. Esietendus ei ole suursündmus mitte ainult teatrile, vaid kindlasti vaatajalegi. Selles veendusime oma ühiskülastusel.

SIGNE LEEMET
TP-31

Head sessi lõppu ja meeldivat vaheaega

sport

TALVISEID SPORDIÜRITUSI...

▲ 26.–30. jaanuarini spordiklubi aktivistide seminar-laager Nelijärve turismibaasis. Osa võtavad teaduskondade k/k nõukogu liikmed, õpperühmade spordijuhid, kohtunikud jt.

▲ Jaanuaris—vebruaris on ka suusamatkad. Karjalasse läheb 3. Lõuna-Uraali 2 gruppi.

▲ Veebruaris on Balti kõrgkoolide turiaad Läti NSV-s. TPI matkaklubi aktivistide juhiks on Riina Iives (TE-51).

▲ Viiakse läbi sõprusvõistlused vennasvabariikide üliõpilassportlastega.

▲ Õpperühma spordijuhtide organiseerimisel võib pallimängudeks kasutada spordihoone saali ja Kopli võimlat. Kui lund on, laenutatakse suuski TPI suusabaasist.

TPI SPORDIKLUBI

Järgmine «Tallinna Poliitehnik» ilmub reedel, 13. veebruaril.

Vastutav toimetaja
O. PÖDER

«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК», орган парткома, ректората, комитета ЛКЭМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn
Pikk 40/42.

Hind 2 kop.

MB-00336

Tell. nr. 180

KAS PUGEDA?

Kõik minu õnnetused algasid, kui ma kõrgkooli astusin. Nimelt on minu isa professor ja peab ka mulle loenguid. Varemalt oli meil kodus kombeks, et söögilauas teenindasin mina oma papakest. Nüüd ei saa ma seda enam teha, sest see võib paista pugemisenä ja altkäemak-su andmisena. Ma otsustasin teenindamisest keelduda! Seetõttu tekkisid mul isaga suured lahkeliid ja pahandused, mille tulemusena pöörutas ta mind eksamil läbi. Tagatipuks tuli mul veel kõrgkooliga hüvasti jätta. Ja mis nüüd teha?

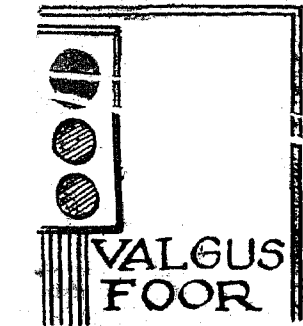
Pugeda, või mitte pugeda?
See on küsimus...

MAIE MAASIK

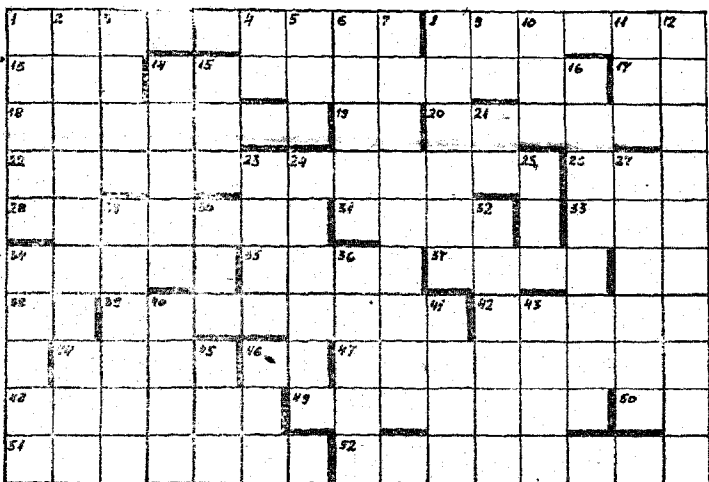
TEISED MEIST

Moskva Energeetika Instituudi häälekandjas režiimeerib tehnika-kandidaat V. Grassevitš TPI-s toimunud üliõpilaste automatiseeritud elektrilajamite konverentsi: «...Kuldse sügisega võttis vastu ja saatis ära konverentsi küllalisi muinasjutuline kaunitar Tallinn. Ja kui puhusidki külma sügistuuled, ei suutnud need minema viia konverentsi peremeste küllalislakust, milleks oli teinud kõik orgkomitee eesotsas ENSV kõrgema- ja keskerihariduse ministri esimese asetäitja H. Peremehe ja TPI prorektori H. Tiismusega.»

Kallis Maire!
Avaldame kaastunnet
ISA
surma puhul.
Õpperühma KO-71 üliõpilaste ja juhendaja.

NUPUTAMISEKS

PAREMALE:

1. Krahvkond Inglismaal. 8. Eesti NSV kettaheltja. 13. Jaapani võimlemiskuulsus. 15. Teat. end. tants. 17. Osmium. 18. Autonoomne liiduvabariik. 19. Arseen. 20. Ungari poliitik, 1948–1956 Ungari Töörühvapartei peasekretär. 22. Teadus vanaaegsetest müntidest. 26. Kanada jäähokikuulsus. 29. Klaasjas katekht. 31. Halvustav väljamõeldis. 33. Ehitusorganisatsioon. 34. «Isa» ladina keeles. 35. Umbrohi. 37. Nivoo. 38. Asundus Liganuse külanõukogus. 39. Haigusjuhu kokkuvõte. 42. India usundis igavhe muutumatu, igavene isiksus. 44. Eesti NSV paremaid naiskergejõustiklasi. 46. Kaksikvokaal. 47. Jõgi USA–Kanada piiril. 48. Nõukogude kahevõistleja. 49. Saar Ameerika Samoas. 50. Inimese kaitsvaim vanaegiptuse usundis. 51. Nõukogude kümnevõistleja. 52. Müncheni kokkuleppele allkirjutatu.

ALLA:

1. USA naiskiiruisutaja. 2. Teat. telegraafi vastuvõtuparaat. 3. Nõukogude filmirežissöör. 4. Ungari tsiviillennukite eraldusmärk. 5. ...hali, hauamürl. 6. Hispaania hõberaha. 7. Pürokseenide rühma kuuluv mineeraal. 8. Eesti NSV estraadidartist. 9. Laiskelajas. 10. Spordikompleks. 11. Appikutesignaal. 12. Ringvoolu. 14. Tänav Tallinnas. 15. «Kunst» ladina keeles. 16. Sibeliuse kuulsaim heliteos. 21. Informatsioonisaade TV-s. 23. Teat. vaimulik. 24. Kustunud vulkaan Armeenia mägismaal. 25. ENSV teeneline õpetaja, keda on autasustatud Lenini ordeniga. 27. Märkus. 29. Matemaatiline maalemata. 30. Kanton Sveitsis. 32. Nõukogude kunst. 34. Argentiina mälesuurmeister. 36. Jaapani saarte oletatavad põhisasukad. 40. Linn Kesk-Itaalias. 41. Meie dirigent. 43. Vundamenti alumine osa. 45. Poola ja rahvusvahelise töölisküsimise tegelane (1864–1941). 46. Mehenimi.

Toimetuse aadress: Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 5. korpus tuba 410. Tel. 532-723.